

Za svoje grijehе

Krist je jednom stradao za grijehе, pravedan za nepravednike kako bi ljude odveo k Bogu (1Pe 3,18). On je pomirba za grijehе cijeloga svijeta (1. Ivanova 2,2), probijajući barijeru neprijateljstva koja je postojala između Boga i ljudi. Jednom oslobođen Adamove osude, čovjek je u stanju činiti dobra djela, jer se čine samo kad je netko u Bogu (Iz 26,12; Ivan 3,21).

Za svoje grijehе

Pročitao sam ulomak iz Propovijedi br. 350, dr. Charlesa Haddona Spurgeona, pod naslovom „Dobro usmjereni pucanj u samopravednost“ i nisam mogao ne komentirati izjavu u propovijedi.

Pažnja mi je privukla zadnja rečenica propovijedi koja kaže: *“Krist je kažnjen za vaše grijehе prije nego što su počinjeni”* Charles Haddon Spurgeon, ulomak iz propovijedi br. 350 *“Sigurna pucnjava u samopravednosti”*, preuzet s weba.

Ako je dr. Spurgeon razmatrao biblijski tekst koji kaže da je Isus ‘janje koje je bilo ubijeno od postanka svijeta’, zapravo bi trebao naglasiti da je Krist umro prije nego što je grijeh uveden u svijet (Otk 13,8; Rim 5,12). Međutim, kako tvrdi da je Isus kažnjen prije nego što je svaki kršćanin počinio grijeh pojedinačno, razumijem da se dr. Spurgeon nije osvrnuo na redak 8, poglavlje 13 Knjige Otkrivenja.

Krist je kažnjen za grijeh čitavog čovječanstva, ali tko je počinio zločin zbog kojeg je cijelo čovječanstvo bilo pod grijehom? Sada, prema Svetom pismu, razumijemo da grijeh proizlazi iz uvrede (neposluha) Adama, a ne iz pogrešaka u ponašanju koje ljudi čine.

Kazna koja je donijela mir nije bila zbog pogrešaka u ponašanju učinjenih pojedinačno ', jer su svi ljudi generirani u stanju da budu otuđeni od Boga (grešnika). Krist je Božje janje koje je umrlo prije postanka svijeta, odnosno janje je prinošeno prije nego što se dogodila Adamova uvreda.

Kazna koja je pala na Krista nije zbog ponašanja ljudi (počinjeni grijesi), već zbog Adamove uvrede. U Adamu su ljudi postali grešnici, jer je prijestupom donijeta presuda i osuda nad svim ljudima, bez iznimke (Rim 5,18).

Ako grijeh (stanje čovjeka bez Boga) proizlazi iz ponašanja ljudi, da bi se uspostavila pravda, spas bi nužno bio moguć samo kroz ponašanje ljudi. Bilo bi potrebno da muškarci učine nešto dobro kako bi ublažili svoje loše ponašanje, međutim, to nikada ne bi bilo 'opravdano'.

Ali evanđeoska poruka pokazuje da su uvredom jednog čovjeka (Adama) svi osuđeni na smrt, a samo jednim čovjekom (Kristom, posljednjim Adamom) dar božje milosti obilno je mnoge (Rim 5,15). Kad je Isus umro za naše grijeha, dogodila se zamjena: kad je Adam poslušao, posljednji Adam bio je poslušan do kalvarije.

Posljednja rečenica ulomka iz propovijedi dr. Spurgeona pokazuje da se nije smatralo da:

- Svi su ljudi grešnici jer je prvi otac čovječanstva (Adam) zgriješio (Iz 43,27);
- Da su svi ljudi stvoreni u bezakonju i začeti u grijehu (Ps 51,5);
- Da je cijelo čovječanstvo od majke okrenuto od Boga (Ps 58,3);
- Da su svi ljudi pogriješili otkako su se rodili (Ps 58,3), jer su ušli kroz široka vrata koja daju pristup širokom putu koji vodi u propast (Mt 7,13 -14);
- Da zato što su prodani kao robovi grijehu, nitko nije prestupio prema Adamovom prijestupu (Rim 5,14);

- Da je najbolji čovjek usporediv s trnjem, a uspravan gori od trnove živice (Mk 7,4);
- Da su svi ljudi zgriješili i nisu uspjeli u Božjoj slavi zbog osude uspostavljene u Adamu;
- Da među Adamovim potomcima nema pravednika, nimalo (Rim 3,10) itd.

Što dobro ili loše čini dijete u majčinoj utrobi da bi se začelo u grijehu? Kakav grijeh dijete počini hodajući 'krivo' otkako se rodilo? Kada su i gdje svi ljudi zalutali i zajedno postali prljavi? (Rim. 3:12) Nije li gubitak čovječanstva nastao zbog Adamove uvrede?

U Adamu su svi ljudi postali prljavi zajedno (Ps 53,3), jer Adam su široka vrata kroz koja svi ljudi ulaze rođenjem. Rođenje prema tijelu, krvi i volji čovjekova široka su vrata kroz koja svi ljudi ulaze, okreću se u stranu i zajedno postaju nečisti (Ivan 1,13).

Koji je događaj doveo do toga da su svi muškarci 'zajedno' postali nečisti? Samo Adamova uvreda objašnjava činjenicu da svi ljudi, u istom događaju, postaju nečisti (zajedno), jer je nemoguće da svi muškarci nebrojene dobi izvrše isto djelo zajedno.

Razmislite: Je li Krist umro zato što je Kain ubio Abela, ili je Krist umro zbog Adamove uvrede? Koji je od događaja ugrozio prirodu čitavog čovječanstva? Kainov čin ili Adamova uvreda?

Imajte na umu da Kainova osuda ne dolazi iz njegova kaznenog djela, ona proizlazi iz osude u Adamu. Isus je pokazao da nije došao osuditi svijet, već ga spasiti, jer bi bilo kontraproduktivno prosuđivati ono što je već osuđeno (Ivan 3:18).

Krist je kažnjen zbog grijeha čovječanstva, međutim, grijeh se ne odnosi na ono što ljudi čine, već kaže na prijestup koji je donio osudu i osudu na sve ljude, bez razlike.

Djelovanje ljudi pod jarmom grijeha naziva se i grijehom, budući da onaj tko griješi, griješi jer je rob grijeha. Prepreka razdvajanju između Boga i ljudi nastala je Adamovom uvredom, a zbog uvrede u Edenu među sinovima čovječjim nema nikoga tko bi mogao činiti dobro. Zašto nema nikoga tko čini dobro? Jer su svi zalutali i zajedno postali nečisti. Stoga je zbog Adamove uvrede nečisto sve što čini čovjek bez Krista.

Tko će nečistima oduzeti ono što je čisto? Nitko! (Job 14: 4)
Drugim riječima, nema nikoga tko čini dobro, jer je svatko rob grijeha.

Sad rob grijeha čini grijeh, jer sve što čini pripada njegovom gospodaru po pravu. Postupci sluga grijeha su grešni jer ih robovi čine da bi griješili. Zato je Bog oslobodio one koji vjeruju da su sluge pravednosti (Rim 6,18).

Božja djeca, s druge strane, ne mogu griješiti jer su rođena od Boga i u njima ostaje Božje sjeme (1. Ivanova 3: 6 i 1. Ivanova 3: 9). Svatko tko počini grijeh, od vraga je, ali oni koji vjeruju u Krista pripadaju Bogu (1Ko 1:30; 1Jo 3:24; 1Jo 4:13), jer su hram i prebivalište Duha (1Iv 3,8).

Krist se očitovao da uništi đavolska djela (1. Ivanova 3: 5 i 1. Ivanova 3: 8), a svi rođeni od Boga prebivaju u Njemu (1. Ivanova 3:24), a u Bogu nema grijeha (1 Ivan 3: 5). Ako u Bogu nema grijeha, proizlazi da svi koji su u Bogu ne griješe, budući da su rođeni od Boga i u njima ostaje sjeme Božje.

Stablo ne može rađati dvije vrste plodova. Dakle, oni koji su rođeni iz Božjeg sjemena ne mogu roditi plod za Boga i đavla, kao što je nemoguće da sluga služi dvama gospodarima (Luka 16:13). Svaka biljka koju je Otac zasadio daje mnogo ploda, ali daje samo za Boga (Izaija 61: 3; Ivan 15: 5).

Nakon što je umro za grijeh, stari gospodar, na uskrsnom čovjeku je da se Bogu prikaže kao živ od mrtvih, a udovi njegova tijela kao instrument pravde (Rim 6,13). 'Živo' stanje mrtvih stječe vjera u Krista, regeneracijom (novo rođenje).

Kroz novo rođenje čovjek postaje živ iz mrtvih i ostaje, dakle, dobrovoljno Bogu predstaviti članove svoga tijela kao instrument pravde.

Grijech više ne vlada, kao što više nema vlast nad onima koji vjeruju (Rim 6,14). Kršćanin mora ponuditi svojim članovima da služe pravdi, odnosno da služe Onome koji ih je posvetio, jer je Krist opravdanje i posvećenje kršćana (Rim 6,19; 1Ko 1,30).

Krist je jednom stradao za grijehe, pravedan za nepravednike kako bi ljude odveo k Bogu (1Pe 3,18). On je pomirba za grijehe cijeloga svijeta (1. Ivanova 2,2), probijajući barijeru neprijateljstva koja je postojala između Boga i ljudi. Jednom oslobođen Adamove osude, čovjek je u stanju činiti dobra djela, jer se čine samo kad je netko u Bogu (Iz 26,12; Ivan 3,21).

S druge strane, ljudi bez Boga postoje bez nade na ovom svijetu, jer su poput nečistih i sve što proizvedu je nečisto. Bez Boga čovjek ne može činiti dobro, jer zla priroda proizvodi samo loše „Ali svi smo poput prljavih, a sve naše pravednosti poput prljave krpe; i svi venemo kao list i oduzimaju nas bezakonja naša poput vjetra “(Iz 64,6).

Prorok Izaija, opisujući stanje svog naroda, usporedio ih je sa:

- Nečisto – kada je narod Izraela postao nečist? Kad su svi zalutali i zajedno postali nečisti, to jest u Adamu, prvom Ocu čovječanstva (Ps 14,3; Iza 43:27);
- Pravda kao prljave krpe – Sva djela pravde prljavih usporediva su s prljavim krpama, koje nisu prikladne za odjeću. Iako su bila religiozna, djela izraelskog naroda bila su djela bezakonja, djela nasilja (Iz 59: 6);
- Vene poput lista – Nije bilo nade za izraelski narod, jer je list bio mrtav (Iz 59,10);
- Nepravde su poput vjetra – Ništa što je Izrael učinio nije ih moglo osloboditi ovog užasnog stanja, jer je

bezakonje usporedivo s vjetrom koji otme list, to jest, čovjek se ne može riješiti gospodara grijeha.

Krist je, svojevremeno, umro za zle. Jaganjca Božjega žrtvuju grešnici od postanka svijeta

„Jer je Krist, dok smo još bili slabi, umro u svoje vrijeme za zle“ (Rim 5,6);

„Ali Bog dokazuje svoju ljubav prema nama u tome što je Krist umro za nas, dok smo još uvijek grešnici“ (Rim 5,8).

Sada je Krist umro za robove grijeha, a ne za 'grijehe' koje robovi grijeha prakticiraju, kako je shvatio dr. Spurgeon.

Krist je umro za grešnike, dakle oni koji vjeruju umiru zajedno s Njim. Krist je umro za sve kako oni koji su oživjeli više ne bi mogli živjeti za sebe, nego živjeti za Onoga koji je umro i uskrsnuo (2Ko 5:14).

Oni koji su uskrsnuli s Kristom sigurni su jer:

- Oni su u Kristu;
- Oni su nova stvorenja;
- Stare stvari su nestale;
- Sve je postalo novo (2Ko 5:17).

Bog je pomirio sa sobom one koji vjeruju po Kristu i dao živima od mrtvih službu pomirenja (2Ko 15:18).

Živima među mrtvima ostaje poticaj: ne primajte uzalud Božju milost (2. Kor. 6: 1). Bog vas je čuo u prihvatljivo vrijeme, zato se kršćanima kao instrument pravde preporučuje:

- Uopće ne dajte skandal – Zašto kršćani ne bi trebali skandal? Da se spasi? Ne! Da ne bi došlo do cenzure ministarstva pomirenja;
- Biti preporučljiv u svemu – u puno strpljenja, u nevoljama, u potrebama, u tjeskobi, u bičevima, u neredima, u neredima, u radu, u bdijenju, u postovima, u

čistoći, u znanosti, u dugotrajnom patnja, u dobroti, u Duhu Svetom, u neprimjerenosti ljubavi itd. (2Ko 6: 3-6).

Krist je ubijen od postanka svijeta, čak i prije nego što je cijelo čovječanstvo postalo robovom nepravde zbog neposluha jednog čovjeka koji je zgriješio: Adama.